

Reaali Poiss

NUMBER 2 (64) VEEB-MÄRTS 2006

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

Karin Volmer
12b

Tsirkust ja leiba! Ehk Kesklinna Kaunitar 2006!

10. veebruari hommik, keegi veel ei aimagi, mis toimuma hakkab. Ühtäkki on aga platsis poisid, kes laudu-toole tassivad ja neiu (olgem ausad – mina), kes aula sammaste külge mingit imelikku ja suurt kangast kinnitab. Sagimine jätkub – kohale saavad bändipoisid, moekunstnikud, suurseltskond rahvast, kes muudkui saali vahet sagib. Ja kõige lõpuks tuleb veel 8 kena G5 neidu ka. Mis toimub???

Peaaegu aasta tagasi, 11. märtsil võitis Silvia Kuusk GAG's toimunud Kesklinna Kaunitari võistluse. Seega lausus selle aasta võistluse korraldamine Reaalkooli õlgadel. Mis siis ikka? Tuleb teha vähemalt sama hea, soovitatavalt parem üritus. Ja seda ta oli.

Tüdrukutel tuli võistelda kolmes voorus: tutvustus, tantsuvõõr ja moeshow +

küsimus. Et missivõistlused pole väga moes, otsustasime olukorra lahendada huumorivõõtes – tantsuvõõr oli igati lõbus. Tüdrukud pidid Alari retrovõõimlemise kõvale lisama omalt poolt ka sobivad kostüümid. Küll aga oli moeshow igati erinev algselt planeeritust – eks asjaosalised ise teavad...

Nagu iga suurem üritus, ei saanud ka meie hakkama ei sponsorite ega auyäärt žüriita.

Žüriisse kuulid: Liisa-Indra Kärt R2-st, Margit Jõgger MJ-modelist, Raivo Vilbaste Balti Sepikust, moekunstnik Katrin Kotkas, Piret Laansoo Koolibrüst, moekunstnik Anu Ling, eelmise aasta peakorraldaja Thea, Heli Sõber AVON'st, Heli Erik A.le Coq'st ja Kätlin Selvet moestuudiost Branché. Lisaks eelpool mainitud žüriiliikmete firmadele (Balti Sepik, A.le Coq, AVON, Koolibri), toetasid meid ka CC Plaza, Eesti Draamateater, Uuno Sisekardirada ning Eesti Ekspress. AVON auhindas esikolmikut mõnusa hulga kosmeetikatoodetega, kõiki teisi osale-

maid väiksemate auhindadega, CC Plaza andis välja kinkekaardid, Koolibri pani viiele parimale välja raamatud, Uuno Sisekardirada kutsus kõik neid üritusele järgnenud pühapäeval kardivõistlusele ning jagas neile omalt poolt medalid,

Eesti Ekspressi poolt olid särgid nigi Draamateater kinkis esikolmikule ja nende kaaslastele teatripiletid, A.le Coq aga kustutas kaunitaride, bändi ja korraldajate janu ning ka žüriiliikmete januga tegid uued limonaadid Tšiki-Briki. Balti Sepiku auhinnast tuleb juttu hiljem. Suured tänud ka Rahvuskooper Estoniale, kust pärines meie seinadekoratsioon.

Aga asugem nüüd võistluse juurde. Kui viimane žüriiliige oli kohale jõudnud, võtsid sõna meie suurepärased õhtujuhid: Tõnis ja Siim 12b'st, tutvustasid žüriid ning seda, mis õhtu jooksul tulemas. Seejärel oli kord tüdrukute käes: saali sisenes 8 kaunitari: Kärt Saar ja Annika Heinloo Reaalist, Katrin Sutter ja Marit Jõekäär GAGist, Triin-Ketlin Siska ning Mari-Liis Kobakene 21. Koolist, Ellen Murula TPList ja Mari Petersen TIKist. Tutvustuse kohta tuleb öelda, et selle aasta osalejad olid vaatamata algselt häbelikkusele kohati ütlemlata jutukad. Otsekoheusega üllatas igal juhul Ellen: käed risti rinnal teatas, et osaleb vastumeelselt. Ja loodame, et Marit ei võtnud oma sõprade iseloomustusi rate.ee'st, vaid tõepoolest ise küsis.

Täna lehes:

Vabatahtlikkus?
Milleks see?

lk. 2

***

Oi aegu ammuseid!
Juttu tuleb
stiilinädalast

lk. 3

Kesklinna kaunitar jätkub...

lk. 4

***

***

Suusa-Polma?

lk. 6-7

Mmm...
Let's play!

lk. 5

97 päeva mälestus

lk. 8-10

***

IT-nurk

lk. 11

Tagaotsitav: rebasehakatis

***

lk. 12

Teater on hea, kui...

lk. 13

***

Omaloomingut

lk. 14

***

Mis on vabadus?

lk. 15

***

... ja palju muudki!

Lõpuks ometi, lõpuks ometi ilmus uus Reaali Poiss! Vabandama ei taha kuidagi hakata, aga tõepoolest: kord oli toimetuse kordamööda haige, siis reisel ja siis veel muidugi need toredad inimesed, kes artikleid ära ei too. Aga see selleks - käes on ju siiski kevad, mis ometigi aknast välja piiludes eriti silma ei paista. Kui, siis annab sellest märku lume sulamine, ülejäänud ilm meenutab pigem sügist. Kevadele on ometigi omane päike, lilled ja suhted. Aga meie omad pigem purunevad...

Kõik muidugi teavad ja varsti ajab kõiki juba iiveldama, aga ma ei saa seda ütlemata jätta - varsti on eksamid. Mind ja paljusid teisi tabas see teadmine kevadvahel justkui oleks puuhalg pähe kukkunud - aega on äkki liiga väheseks jäänud. Kuid teate mis? Ei ole! Kui natuke pidutsemisest koomale tõmmata, siis on aega küll. Aga see on selline aeg, mida peab kasutama, mitte mõtlema, et jõuab-jõuab.

Suvel juhtub aga üks asi veel - peatoimetaja paneb oma ameti maha. Järeldus on igati lihtne ja loogiline: on vaja uut, keda ehk kevadel juba natuke ette valmistada. Samuti vajab toimetuse senisest aktiivsemad inimesi, kes tõepoolest on täis tahtmist ning viitsimist lehega tegeleda. Igaks juhuks pean aga mainima - peatoimetajal peavad olema kiired jalad, et kooli peal hilinevad artiklikirjutajaid taga ajada.

Kui kellelgi juhtub olema küsimus, miks ta peaks sellega tegelema, siis vastuseid on palju. See annab palju võimalusi tegemaks seda, mida tahad (piisava aktiivsuse juures on võimalik kaasa lüüa või ise korraldada erinevaid projekte). Samuti on koolilehe töö üks, mis aitab erialavalikust ühe ala kas eemaldada või hoopiski kindla tahtmise ajakirjanusega tegeleda. Minul igal juhul õnnestus teha seda, mida mina tahtsin, saada huvitat kogemus (mis veel õnneks läbi pole) ja soov Tartusse ajakirjandust õppima minna. Nii et kui kellelgi huvi on, siis küsige minult julgesti.

Üks palve on veel - ärge saatke seda lehte prügikasti teele. Kui lugeda ei taha, ärge võtke, tooge toimetusse vms. Kuid soovitan siiski pilgu peale visata.

Ilusat kevadist kooliveerandit soovides,

Peatoimetaja

Reaali Poiss soovib õnne!

10.veebr
01.märts
01.märts
01.märts
04.märts
05.märts
06.märts
16.märts
19.märts
20.märts
27.märts

Thea Turulinn
Imbi Henno
Oleg Kravtzenko
Liisa-Kai Pihlak
Marika Tendermann
Jaak Saukas
Eve Karp
Vaike Jüriloo
Airin Sulg
Aili Hõbejärv
Jaana Roht

Kõik, mis teed, teed endale ehk vabatahtlikkus - miks ja kellele?

Avatud Eesti Fond korraldab hiljuti esseekonkursi teemal: Vabatahtlikkus. Miks ja kellele? Meie muudame maailma! Peauhinda on aprilli lõpus au kätte saada meie kooli õpilasel, Johanna Aasametsal. (toim.)

Johanna Aasamets
11b

Olen üsna kindel, et pärast taasiseseisvumist 1991. aastal levis suhtumine, et teiste jaoks on tehtud piisavalt, nüüd tahaks midagi vastu saada. Kapitalism hakkas oma juuri Eesti ühiskonda ajama, justkui keegi oleks teda sõnnikuveega kastnud. Põhimõte, et iga teo väärtust saab rahas mõõta, levis kiiresti. Õnneks on tänases ühiskonnas näha, et raha ei ole kõige üle võitu saanud ning vabatahtlikkust ja selliga tegelevaid inimesi võib siin-seal kohata.

Sõna vabatahtlikkus koosneb omakorda veel kahest sõnast: vaba ja tahe. See tähendab, et kellelgi on tahe, mida ei ole mõjutanud miski muu - ei kellegi sund, ei saamahimu. Enamjaolt on sellise tahte tulemuseks ka tegu, mis maailma headust toob. Kuid mõnikord jäävad teoks tegemata väga paljud ilusad mõtted, kes teabki mis põhjustel. Võibolla ei olda kursis vabatahtlikkuse mitmetahulise rõõmuga? Seega, mis on vabatahtlikkus ja miks ta hea on?

Lasin end vabatahtlikkuse karussellile tõmmata umbes kolm aastat tagasi, kui võtsime oma perekonda elama vahetusõpilase - ühe tüdruku Saksamaalt. Aasta varem olin lugenud artiklit ajalehest, mis rääkis teemast üldisemalt. Idee köitis mind ja paljude paberite täitmise ning pika ootuse järel ta tuligi. Vahetusõpilasele perekonnaks olemine peab olema vabatahtlik - mingi materiaalse tasu korral oleks perekonnaks taht-

jaid kindlasti rohkem, aga nende eesmärgid ei pruugiks olla õiged.

Selle kümne kuu jooksul, kui ta meil elas, sain endale õe. Alles pärast tema lahkumist mõistsin kõikide koos läbielatud seikluste väärtust ja seda, et meie sõprus jääb püsima veel kauaks. Ilma temata oleksid mul jäänud vahele paljud õppetunnid inimesuhete kohta, mida koolitundidest ei saa.

Pärast oma õe tagasiminekut hakkasin peatselt tundma, et oma mõningaste kogemustega võiksin veel midagi peale hakata. Panin end vabatahtlikuna kirja sellises õpilasvahetusorganisatsioonis, mille kaudu ka minu õde oli tulnud. Peatselt sai minust vahetusõpilase nõustaja, keegi, kelle ülesanne oli põhiliselt kuulata ja toetada. Kuna kõik vahetusõpilastega seonduv tundub mulle väga huvitav ja ma toetan seda ideed, siis olen rahul kui saan abiks olla ja aidata.

[-]

Just see särasilmsus, mida võib vabatahtlike juures nii tihti näha on midagi erakordset. Kui vaadata silma inimesele, kes teenib raha ja samas inimesele, kes teeb sama asja vabatahtlikult, siis on vahe märgatav. Materiaalset tasu saamata tunneb inimene rõõmu just sellest, et saab midagi paremaks teha ja väärtustab rohkem kogemusi ja silmnähtavat tulemust.

[-]

Viimasel ajal on Eestis hakatud korraldama ka rahvusvahelisi vabatahtlike töölaagreid. Eeskuju on saadud välismaalt, kus sellised laagrid on väga edukad. Tasakaalustatakse töö ja vaba aeg. Lisaks saavad sellistes laagrites osalejad tutvuda erinevat-est rahvustest inimestega ja nende kommetega.

Esimesi Eestis korraldatud töölaagreid kommenteeriti imestusega: kuidas saab vabatahtlikkusel põhinev töö olla edukas? Vastaksin, et just oma sära tõttu. Kui inimesed ei tee tööd raha pärast, siis annab neile rõõmu just kõik silmnähtavalt saavutatut. Samuti on vabatahtlikkusel põhinevad töölaagrid väga edukad oma seltskonna ja ühise eesmärgi tõttu. Millegi hea üheskoos tegemine liidab inimesi ühte ja annab sõpru kogu eluks. Selliseid laagreid rahastab suure osas Euroopa Liit. Heal ideel põhineva projekti kirjutamise korral saab korraldada sellist laagrit ilma endapoolsete rahalistel kuludeta, aga samas anda teistele inimestele nii palju! Tuleb vaid ideel sabast haarata!

[-]

On ka üks keeruline asi vaba tahte juures - see on väga tihedalt seotud inimese eoga ja sellest üle olemisega. On raske tajuda millestki saadavat rõõmu, kui see ei ole mõõdetav rahaliselt ja endale saadavate hüvedega. Paljud inimesed peavad enne vabatahtlikule teole asumist kõvasti vaeva nägema silmaklappide eemaldamisega, et aru saada, miks see tegu hea on. Tegelikult tulevad vabatahtliku teo hüved meile alati ringiga tagasi, me lihtsalt ei tea seda.

[-]

Eestil on teistelt riikidelt vabatahtlikkuse osas veel palju õppida. Õnneks on noorem põlvkond täis aktiivseid ja tegusaid noori, kes valmis vastu võtma uusi ja huvitavaid ideid ning kellel piisavalt energiat nende ideede rakendamiseks. Ühesõnaga - Eesti pind on viljakas, tuleb vaid vaadata, et sellel ei hakkaks vohama umbrohi. Kõik, mis teed, teed endale - mõte, mille järgi võiksid kõik inimesed elada ja teistele hea tegemine muutuks igapäevaseks.

Stiilsed reaalikad kauboi-, geto- ja idamaailmast

Uku Talmar
10c

Stiilinädal on alati üks veider üritus olnud ning sedapuhku oli ta minu jaoks veel eriti veider, sest ma sain näha, kuidas sellise ettevõtmise korraldamine välja näeb. Ja see oli väga väärtuslik kogemus, kuigi nüüd tagantjärele vaadates oleks võinud nii mõndagi paremini teha (tahaksin kindlasti järgmistele aktiivsetele kümnendikele südamele panna, et nad vähemalt nädal aega varem korraldamisega algust teeks.) Aga nüüd siis nädalast endast. Esmaspäeva seekord ei korraldatud ja seda põhjusel, et iga kümnes klass pidanuks korraldama ühe päeva ja seega otsustasime teha kolm päeva (üks iga kümnenda kohta). Plakati tegime reede õhtul hilja peale G5 kaunitari valimist valmis. Möödus nädalavahetus ja möödus rahulik esmaspäev. Siis jõudis kätte Sõbrapäev, mis oli seitsmendike poolt korraldatud ja minu arvates päris hästi. Maja oli südamekesi täis ning esimesel korrusel ootas kõiki rõõmus vastuvõtukomitee, kes agaralt kõigile südamekujulisi nimesilte, heas mõttes pähe üritasid määrada.

Seejärel saabus kauboi-kolmapäev. Kuigi ma pean nentima, et ma iseendale saapaid ega kaabut ei suutnud leida, siis oli selle võrra toredam

näha kooli peal palju väike-seid kaabudega tegelasi ringi jooksmas. Nagu planeeritud, kutsusime kõik vastavalt stiilile riietunud peale neljandat tundi saali ülevaatusele. Saal täitus peatselt lehmapoiste ja lehmätüdrukutega, kellest osavamini riietunud pandi kirja. Peale 5. tundi algas rõngavise, mille auhinnaks olid meil eelnevalt muretsetud paar šokolaaditahvli. Võistlus oli populaarne (tundub, et reaalikatele meeldib šokolaad).

Järgmisena tuli räpineljäpäev, rahva vaieldamatu lemmik. Selleks päevaks oli ka artikli autor oma kahemeetrise sõbralt kottpüksid ja kaputsiga pusa laenanud. Kool oli nagu Viru Keskuse reede õhtul, põlvedeni hargivaheid võis märgata kõikjal. Hindamist seekord peale neljandat teha ei õnnestunud, sest saal oli täis patriootlikke noori, kes kõik tulihingeliselt Kikule kaasa elasid. Kogunesime aulasse peale viendat tundi, kus peatselt valitses tõeline geto-miljö. Kaesime kõik kottpüksid üle ja palusime järgmisel vahetunnil uuesti aulasse koguneda. Siis oli planeeritud meie päeva nael, madalaima hargivahe mõõtmine, mis kahjuks tehnilistel põhjustel läikkus veel ühe vahetunni võrra edasi. Peale lühikesel segaduseperioodi said võistlejad rivvi pandud ja šokolaadist *bling-blingid* välja jagatud.

Peale neljapäeva saabub teatavasti reede ja seekord olid meil eeskujuks valitud idamaad. Kui eelmisel kahel päeval olid huvitavad riided selga ajanud enam-vähem samad inimesed, siis seekord olid kimonodes hoopis teised tegelased, mis žürii tööd veidi raskendas. Ja kuna me ei täheldanud väga suurel hulgal hiinla(nna)sid ega india(nna)sid ning saal oli jällegi hõivatud isamaarmastusest tul-

vil noorte poolt, kes seekord Veerpalule ja Maele põialt hoidsid, siis otsustasime hindamist mitte teha. Peale kooli, umbes kolme ajal, saabus ka meie super-mega-erikülaline, endine reaalikas ja kõhutantsija Merlin Erm, kellele me võlgname suure tänu, sest ta oli nõus esinema vaid ühe šokolaaditahvli eest. Kahjuks

Väikesed räpitaadid

me laialdaselt seda üritust välja ei reklaaminud, sest juba vara hommikul selgus kurb tõsisasi, et reedel ei viitsi keegi kooli kauemaks jääda ja nii tuligi sellest väike ning hubane privaatesinemine käputäiele väljavalitutele. Esinemine sai läbi ja nädal oligi Merlini puusanõksude saatel lõpuni jõudnud.

Nüüd jäi veel auhindade küsimus. Kuna sai juba ennist mainitud, et ühte terve nädala jooksul silma paistnud inimest oli raske välja valida, siis leidsime, et on parem välja anda eraldi auhinnad iga päeva kohta ja üks eriauhind kollektiivile, kes läbi nädala suutis olla vastavas meeleolus ja tabas ära iga päeva iseloomu. Auhinnad said jagatud siis järgnevalt:

Parim kauboi: Daniel Ehandi 5a klass, kõige räpim räppar oli Anni Kaljund 10c klassist ja kõige orientaalsemad olid Elen Vettus ja Elisabeth Juudas 11c klassist. Eespool mainitud grupiauhinna sai 10b klass, kes oli igale päevale iseloomulikult meeletatud.

Ja nii siis jõudiski meie stiilinädal vaikselt lõpuni...

Performance- ateljee

Lisette Rohunurm

On 9. veebruari õhtu. Mina ja mu sõbranna lip-pame trennist kooli poole, et jõuda kella kuueks performance'le. Jõuame kohale kolmveerand kuueks. Koolimaja on vaikne. Peale valvuri ei paista kedagi koolis olevat. Liigume garderoobi – sealgi pole kedagi! Vahetame jalanõud ning hakkame liikuma ülespoole. Vastu tuleb Siim, kes on üks korraldajatest, ning palub meil esimesele korrusele minna ja seal oodata, kuni kõik kohal on. Nimelt toimub performance neljandal korrusel ning me peame üheskoos sinna minema. Kell hakkab vaikselt kuus saama, kui saabub tüdrukutekamp teisest koolist (paistab, et meie oleme ainsad reaalikad!). Kell saab kuus ning meiega ühinevad veel õp. Koit ja õp. Otsa. Saabub meie juht Martin, kes juhatab meid neljandale korrusele. Korrus on hämar, vaid üksikud lambid põlevad. Leheruumist möödudes, märkame tüdrukut, Eiket (116. lend), kellel on peas suured prillid ja must müts ning liigub koos grafoprojektoriga mööda koridori. Mina ja mu sõbranna liigume edasi ning astume ruumi (õp. Karu klassi), mille nimi on "indigolapsed". Seal mängib muusika ning ekraanil näidatakse esitlust. Meile teeb väikse esinemise Sophie (121. lennust). Ta räägib pidevalt ning ei suuda paigal püsida, muudkui seab ringi – ta mängib indigolast ehk hüperaktiivset last. Liigume edasi. Järgmine tuba (õp. Ahuna klass) on "elluastuja". Seal teevad performance'it Siim (121. lend) ja Kaisa (120. lend). Toakeskel on kaks lauda ning Kaisa ja Siim istuvad seal, lugedes ajalehti ning liikudes muusika taktis. Mängib muusika ja ekraanil jookseb film. Natukese aja pärast rebivad nad ajalehed ribadeks, tõusevad püsti, ronivad laudade peale ja avavad akna. Siis võtavad nad sideme, seovad endil silmad kinni ning istuvad oma kohtadele tagasi, jätkates lehe lugemist.

Liigume arvutiklassi poole. Õp. Karu klassi ees hakkavad nad neljakesi esinema. Lükavad laudad keset koridori kokku ning jooksevad koridamööda küll üle laudade, küll laudade kõrvalt. Peale seda läheb Siim trepist ülesse, arvutiklassi ette, ronib sealt alla puhkenurka ja hakkab teistele raamatuid ulatama. Hakkab mängima kiire muusika ning ülejäänud veavad raamatuid alla laua peale. Kui lõpuks kõik raamatud laudade peale saanud, hakkavad nad raamatutest püramiidi ehitama. Püramiid valmis, liigume taas tuppa "indigolapsed". Seal tantsivad Sophie ja Eike. See tants pole tavaline, nad teevad palju naljakaid liigutusi, publikule paistab see meeldivat. Tants läbi, lahkuvad esinejad ruumist ning ekraanile ilmub otselülitust õp. Karu vaheruumist, kus kõik neljakesi räägivad midagi ning lõpuks lehvivad meile – performance on lõppenud.

Minu arvates oli see väga vahva ning huvitav üritus, kahju ainult, et nii vähe oli oma kooli õpilasi. Suur tänu korraldajatele ning loodan, et mul ja teistelgi avaneb võimalus midagi sellist uuesti näha.

"No on ju hea stiil?"

Kesklinna Kaunitar Marit tõestab oma tordilõikamise oskusi.

Meie Annika:

Meie Kärt:

Tutvustus lõppes, neid jooksid riideid vahetama ning õhtujuhid tutvustasid meile tantsuvoorude hindamist. Järgnema pidi videolõik kaunitaride harjutustundidest, kuid väikeste tehniliste viperuste tõttu eelnes sellele Tõnise meelikõitev: "Starting Windows 2000, starting Windows 2000..." Video süisiki tuli ja väga vaimukalt tuli – raske oleks olnud leida publiku seast kedagi, kes ei naera. Lõbusa filmilõigu monteerisid kokku Eeva Mägi.

Kätte jõudis tantsuvoorude aeg. Publiku ehmataks sisenesid saali retroriides Destiny's Child'i järgi tantsivad neid. Ja enne õeldi žüriile, et peab hindama kostüümi sobivust muusikastiiliga, harmooniat. Rahu! Kärtsmürts oli ainult sissejuhatus, mis iseenesest on aga ka suurepärase tantsu ning žüriiliikme Kätlin Selveti loodud. Järgnes suurepärase Alar Agukas nabapiirkonna liigutamise kava, laulu "Võimlemise kärbsed" järgi. Ütleme nii, et need tüdrukud mängisid oma rolli väga hästi välja – mis siin ikka "tibitse-da", kui "kino" võib ka teha. Igal juhul võtsid publik ja žürii uut moodi tantsuvoorude väga hästi vastu.

Kolmandaks vooruks vajasisid neid natuke aega, et selga panna noorte moedisaineriite rõivad. Seniks lahutasid publiku meelt Sõleke ning Annika Puura. Kusjuures Sõleke ei esitanud meile hoopiski mitte eesti rahvataitse, vaid 2 suurepärase kava, millest üks oli hoogne mustlastants. Ja Annika stepikavad – need on alati ülimalt vahvad! Meelelahutus võeti vaimustunud aplauside saatel vastu. Peakorraldaja sai aga nii mõnigi kord hinge kinni hoida, kui tantsijatele seinal rippuv kangas jalgu jäi. Usaldas ju Rahvuskooper Estonia meile 40 000 kroonise väärtusega dekoratsiooni. Aga terveks ta jäi.

Lõpuks oli aeg oodatud moeshow käes. Riided olid pärit poest nimega *Namarie*, kus oma käed on ühendanud Euroõilikooli ja Kunstiakadeemia moe tudengid, Kergetööstustehnikumi õmblejad/modelleerijad ja mõned vabakutselised. (Kõigile lõpetajatele ja teistele: poe juures töötab ateljee, kus saab endale unistuste lõpukleidi tellida.) Enne üritust proovisid neid esimest korda riideid ning harjutasid kõndimist. Kindlasti omamoodi kogemus, kusjuures 3 neid värvati kiiresti ka järgmisele moeshowle. Igal juhul möödus ka

"Liigutame nabapiirkoda: üks, kaks, kolm, neli.."

see voor suuremate viperusteta ning žürii võis minna oma raske otsust tegema.

Enne ja pärast auhindamist mängis publikule 21. Kooli bänd Sõlgie Ämber. Kuigi nende sõnul oli publik pisut tuim ja Reaali akustika kehv, siis tegelikult olid nii nemad kui publik bändi esinemisega rahul. Peagi võib neid kuulda esinemas Von Krahlis. Noored

poisid – tuult tiibadesse!

M ä n g i s Sõlgie Ämber kui tahes hästi – publik muutus rahutuks. Kus on žürii? Miks ei teadvustata võitjaid? Mis toimub? Seda sain aga korraldajana õpetajate toas uurida – žüriil käis äge vaidlus, mitte kuidagi ei tahtnud nad üksmeelele jõuda. Ei tea, kuidas nad seda tegid, kuid ühel hetkel oli paber otsusega õhtujuhtide käes ning autastamine võis alata! Koolibri lemmikuks koos suure Koolibri

padjaga sai TPL'i tüdruk Ellen. Publiku lemmiku tiitli Briki pälvis suure hääleteenamusega Reaalkas Kärt. Tantsuprintsessi tiitli Tšiki sai vaidlusteta Reaalkas Annika. Mõlemad said AleCoq'i poolt auhinnaks bloki uut limpsi ning Koolibri poolt raamatu "Apelsinitüdruk". Saalitäis rahvast ootas esikolmiku tulemusi. Nüüd on nad lõpuks ka lehes: **II printsess: Triin-Ketlin Siska 21. Koolist; I printsess: Ellen Murula TPLst ning kõige-kõigem, Kesklinna Kaunitar 2006: Marit Jõekäära GAG'st!**

Jätkus palju kallistamist, pildistamist ja rõõmusetamine ürituse kordamineku üle. Osalejad, žürii ja korraldajad said aga õpetajate toas suu magusaks teha eriti maitstva Balti Sepiku tordiga. (Kusjuures Kroonika peol oli olnud sama tort, kõigest 20x suurem. Oh seda õnne ja rõõmu selle üle!)

Palju õnne kõigile osalejatele, võitjatele ja korraldusmeeskonnale ürituse õnnestumise puhul. Täname: Tallinna Reaalkool Žürii liikmed AVON A.Le Coq AS Koolibri Uuno Sisekardirada Eesti Ekspress Eesti Draamateater Rahvuskooper Estonia Balti Sepik CC Plaza Piret Otsa

Õhtujuhid Siim ja Tõnis ning peakorraldaja Karin uurivad asja...

Alar Agukas
Ulla Männi & Eeva Mägi
Sõlgie Ämber
Johannes Vind
Kõik kümnendikud, kes aitasid saali valmis panna.

Kohtumiseni järgmisel aastal taaskord Gustav Adolfi Gümnaasiumis!

Anneli Pikka,
TTÜ esmakursuslane

Kondoomid on tänapäeval pea iga aktiivse eluviisiga inimesele esmatarbekaup, kuid nende ostmine võib siiski tekitada üksjagu stressi. Uuringute kohaselt ostab enamik tarbijatest kondoomi peamiselt supermarketitest, kuna see tekitab neis vähem piinlikkust.

Usun, et nii mõnigi noormees või neiu on langetanud pilgu häbelikult põrandale, kui on pidanud kassajärjekorras seisma ning ootama selle eest tasumise korda. Kui kätte jõuab tema kord, vaatab ta kiiresti enda ümber, et ega ometigi ühtegi tuttavat kuskil pole. Ja kui lõpuks paki eest makstud, topib ta suure kiiruga selle endale taskusse ja teeb sääred. Teepeal aga kirub mõttes, et miks see kondoomi pakk küll selline välja peab nägema, nii saavad ju kõik aru, mida ma ostsingi ja mida ma täna tegema lähen...

Või siis pudeneb koolis, külas või peol äkitselt kellegi taskust või kotist välja kõigile ammu teada-tuntud pakike. Jällegi tekitab selline intsident paljude seas piinlikkust ning ebamugavust. Mis paneb sind jälle mõttes kiruma kondoomipakendi "kohest äratuntavust".

Kondoomi ostmine ei peaks

Let's Play – rohkem võõraste pilkude eest varjatud mängu!

siiski olema eriline dilemma. Näiteks Lifestyles kondoomidel on välja pakkuda alternatiiv pakendatud kondoomidele. Kui sa arvad, et selleks alternatiiviks on kloostrisse minek, siis eksid!

Lahenduseks on nende kondoomid, mille pakend on tõeliselt cool. Ja mis kõige ülalatavam - seda võib esmapilgul pidada pigem kurgupastillide kui kondoomide pakiks. Seega ei pea absoluutselt mingit piinlikkust tundma, kui kondoom kogemata sõprade nähes seljavi käekotist välja kukub.

Mängida võib mitmes stiilis. Igatahes mulle meeldib elustiil, kus liigselt uudishimutsevad pilgud ei teeks mu eraelu kohta vaikivaid järeldusi. Seksi peab suhtuma diskreetse tundlikkusega, ohverdamata sealjuures asja juurde käivat fun'i!

Kondoomide raske lapsepõlv
Kas teadsid, et...

... kondoomi on kasutatud juba mitu tuhat aastat. Umbes 1000 aastat e. Kr. pärit kujutisel on näha muinasegiptlasi, kes kannavad riidest tuppe. Pole veel kindlaks tehtud, kas nad

kandsid seda kaitse otstarbel või rituaalsetel põhjustel.

... kõige varasem tõend kondoomide kasutamisest Euroopas pärineb aastatel 100 - 200 Combarelles'i koopa-joonistelt Prantsusmaal.

... 16. sajandil avastas itaallane Gabrielle Fallopius, et riidest kaitse aitab ära hoida haigustesse nakatumist ning hiljem leiti ka, et see aitab ära hoida rasestumist.

... kondoomide nimi arvatakse olevat pärit 18. sajandist "Dr. Condomi" nimest, kes varustas Inglismaa kuningat Charles II loomasoolest kaitsevahenditega. Teised jälle arvavad, et nimi pärineb "Dr. Condon'ist" või "Colonel Cundum'ist". Tõenäoline on, et kondoomide nimetus tuleneb ladinakeelsest sõnast "condom," mis tähendab "anumat".

... 1844. aastal alustasid Goodyear ja Hancock kondoomide masstootmist. Materjaliks vulkaniseeritud kumm, mis materjalina on tugevam ja elastsem.

... 1861. aastal avaldati Ameerika ajalehes The New York Times esimene kondoomireklaam "Dr. Power's French Preventatives" (Dr. Power'i Prantsuse Kaitsevahendid").

... 1873. aastal kehtestati seadus, mis keelas kõikide rasestumisvastaste vahendite reklaami ning andis postitöötajatele loa konfiskeerida posti teel müüvad kondoomid.

... 1880-ndatel aastatel tood-

eti esimesed lateksist kondoomid, kuigi laialdasemalt hakati neid kasutama alles 1930-ndatel.

... 20. sajandi algusaastatel võitlesid Ameerika sotsiaalhügieenikud kondoomide kasutamise vastu, mille tulemusena tõusis Esimese Maailmasõja ajal

Allikas: internet

USA sõdurite hulgas suguhäigustesse haigestumise protsent kõige kõrgemale - üle 70! Teise Maailmasõja ajaks oli suhtumine muutunud realistlikumaks ning valitsuse poolt hakati agressiivsemalt propageerima kondoomide kasutamist.

... 1960-ndate seksrevolutsiooni tulemusena vähenes kondoomide kasutamine, kuna aina rohkem noori harrastas "vaba armastust" - ilma kondoomita.

... 1980-ndatel tuvastati HIV, mis on AIDS'i aluspõhjaks. USA tervishoiuministeerium teatas, et seksist hoidumise kõrval kaitseb meid HIV vastu kõige efektiivsemalt lateksikondoomide kasutamine iga suguuhte puhul.

... alles 1990-ndatel tuli turule suurel hulgal erinevat tüüpi kondoomi - värvilised, tekstuuriga, tähnidega, erimaitsetega, erikujulised, ning ka esimene polüuretaankondoom.

Kahekordne võidurõõm ansamblite konkursil

Maarja Sudes
9b

Kümnendate Alo Mattiiseni muusikapäevade raames toimunud vabariiklikul ansamblite konkursil võidutsesid Reaalkooli neljast ansamblist kaks, saavutades VIII-IX klasside vanuserühmas I ja II koha.

Jõgeva Gümnaasiumi poolt korraldatud muusikapäevad toimusid 2. märtsist 11. märtsini. Ansamblite konkursile pühendati kaks viimast päeva. Lõppes see kõik ühe suure ühispeoga,

kus esines ansambel The Tuberkuloited. Terve ürituse raames astusid üles liisaks paljudele erinevatele artistidele näiteks Tõnis

Mägi, Mihkel Mattiisen ja Noorkuu, mille esialgne koosseis, Rumal Noorkuu, võitis sama konkursi aastal 1997.

Osalemiseks tuli esitada kaks laulu, neist üks a capella. Mõlemad laulud pidid olema eesti keeles. Taseme võis lugeda väga kõrgeks ning konkurentsi tihedaks. Kokku sai ansambleid lausa üle 60-ne. Žüriisse kuulusid Jaak Jürisson, Gerda

Kordemets, Jüri Leesment, Margit Peil, Tõnis Kõrvits, Urmas Lattikas, Anna-Mariita Mattiisen, Peeter Oja ja Priit Pajusaar. Auhindadeks olid ürituse sargid ja diplom.

VIII-IX klasside seas esikoha vääriliseks peetud Reaalkooli segaansambli koosseisu kuulusid Mark Laane, Anneliis Volmer, Hanna-Liisa Mõtus, Anni Lember, Mart-Rasmus Puur,

Edmar Tuul, Kristiina Talts ja Hille Savi. Samas vanuserühmas teise koha saavutanud tütarlaste ansambli hõbekõrid olid Kai Sarv, Bianka Sikman, Anneliis Volmer, Hanna-Liisa Mõtus, Anni Lember, Kristiina Talts ja Hille Savi. Lisaks kaksikvõidule saavutati vanuserühmas IV-V klass 6. ja VI-VII klass 5. koht. Kõiki ansambleid juhendas Heli Roos.

Oh seda lõbusat spordipäeva...

Viktor Nikonov
10b

Gümnaasiumi suusapäev koosnes aja peale suusatamisvõistlusest, suusamatkast, jalgsimatkast ja lumesõjast. Ootuste vastaselt osutus kõige pikemaks distantsiks suusamatk (15-25km), kuid sellest hiljem. Aja peale sõitsid neid 3km ja noormehed 6km. Jalgsimatka distants oli 10km. Päike paistis, linnud laulsid ja Polma keeras teelt kõrvale.

Suusavõistlus

Natuke enne starti tulid rajalt viimased põhikooli poisid ja tüdrukud ja nende kommentaarid rajale olid suhteliselt hirmutavad, kuid julguse kokku võtnud gümnaasistid läksid siiski julgelt 3km ringile. Otse võib välja öelda, et rada oli erakordselt halb ja suusatamisest oli asi nii mõnegi jaoks kaugel. Lumine rada põhjustas kukkumisi ja raskusi, kuid parimad jäid siiski oluliselt peale. Gümnaasiumi neidude üldarvestuses võitis Anet Allik 11B-st ja teise koha sai 10A klassi esindaja Mari-Liis Raudsepp. Poiste arvestuses sai kaksikvõidu 12C. Medalid või õigemini Red Bullid töid Oliver Licht ja Siim Tolk.

Jalgsimatk

Küsitlesin osavõtjaid ja sain teada, et lumi oli oluliseks probleemiks ka jalgsimatkal. Küll aga ei kahetse matkajad, et ei alustanud matkadistantsi suuskadel, vaid jalgsi. Huvitav, kas see on seotud härra Polma matkajuhtimisega või lihtsalt suusatamise kui sellise keerukusega. Igatahes said jalgsimatkajad unustamatu kogemuse ja mille jaoks siis suusapäev ikka korraldatud on, kui mitte jalgsi ringi kõndimiseks.

Lumelahing

Peakorraldaja Uku Talmari

kindlates korraldajakätes möödus lumelahing huvitavalt ja ilma eriliste probleemideta. Võib-olla ainus lumelahingu suurem probleem oli meie austatud majandusjuhataja, kelle huumor ja heatahtlik alatus töid lahingu teises pooles üllatusvõidu peapaeladega varustatud ründajatele. Kõik olid lõppkokkuvõttes rahul, olles kulutanud suusatamisest üle jäänud energia. Kõige rohkem oli aga endaga rahul Veiko, kes valjuhääldiga enast kohtunikuks maskeeris ja siis oma meeskonnale võidu tõi.

Suusamatk

Suusamatka (8km) juhtis meie kooli direktor härra Gunnar Polma, kes näitas rajal head vastupidavust ja sportlikkust. Härra Polma jaoks aga oli 8 km lapsemäng ja ta otsustas nagu õige eesti mees, pikendada sujuvalt enda ja oma järgijate distantsi. Temaga eesotsas suusatas suusamatkaseltskond umbes 25 kilomeetrit. Mingil hetkel suhteliselt raja alguses tuli siis otsustav hetk: ristmikul jäi härra Polma mõttesse. Kasutades ära oma esimese ölekõrre, helistas ta meie austatud geograafiaõpetajale Piret Karule, kes juhendas meie koolijuhhi sinist noolt järgima. Kuid kindel ei saanud veel olla ja Gunnar Polmal tuli kasutada ka teist ölekõrt, milleks oli siis publiku abi. Publikuks oli tagant tulev juba vilunud tavaline eesti suusataja, kelle sõnul minnes otse lähivad matkajad huntidele toiduks ja minnes vasakule sõidavad 13-14 kilomeetrit. Ja siis tegi härra Polma lõpuks oma otsuse, minnes otse – rajale, millel ei olnud jälgede puudumise järgi hinnates tol päeval sõitnud pea keegi. Olles näidanud oma julgust asudes pikale, pikale teele, ei olnud aga veel vägitükki-dega ühel pool. Samuti näitas meie juht ka oma suusatamisoskust, jättes maha nii

mõnedki nõrgemad ja julgelt ning osavalt eest ära sõites. Üks suusarajalt hiljem nasnud 10nda klassi õpilane vastas minu küsimusele, kas ta mingil hetkel rajal tundis tugevaid negatiivseid emotsioone Gunnar Polma vastu, vastas ta, et mingil raja osal vihkas ta kõike ja kõiki.

Kokkuvõttes siis niipalju, et aset leidis üks väga hea ja lõbus spordipäev. Suured tänud korraldajatele ja neile, kes meile kuuma teed muret-sid.

Reaalkad
täisvarus-
tuses

Me mit-
mekesi
tuleme...

Start!

Toime-
tuse
vaprads
suusatšikid

Ka meil ei puudu Potsatajad. Vähemalt oli maandumine pehme...

Soe supp ja kuum tee olid päeva kindel osa. 12b poisid täiel rinnal nautimas sooja elamust.

Kõigepealt kükita, tee üks hea lumepall ja siis äsa see vastasele krae vahele!

Ega's muud, kui viskame vastase kuu-sealusesse hange!

Heatahtlikult alatute võtetega Veiko ja vastase eest põgenev neuke.

Väsinud suusaäss isiklikult. Respect!

97 päeva mälestus

Lise- Lotte Lääne
12b

Külm veebruaripäev, lund tuiskab, liikluses seisnev kaos ning inimeste kiirustav olek tekitaks igal teisel korral masenduse, aga mitte sel päeval – olen alustanud kleidi otsinguid.

Läbi selle kolme aasta, mil ma siin koolis olen käinud, on traditsioonid etendanud ikka väga olulist rolli – mütside andmine, sörmuste pidu, märgipidu ja nüüd lõpuks – 100 päeva ball. Põhimõtteliselt hakkas trall pihta juba jaanuari lõpus, mil oli aeg valida ballile olulisi tegelasi.

Nagu demokraatlikule koolile omale, tehti valik hääletuste teel. Printsiprintsessi rolli täitsid Johan 12b ja Helen 12a. Peale nende pandi paika veel 2 paažipaari: Sirly 12b ja Alar 12b ning Eeva 12b ja Jaan

tee laenutustesse, sest milleks ikka osta kleiti, mida sa kannad võib-olla vaid selle ühe korra. Mõni õnnelik kasutas ära tutvusi ning asi lõppes sellega, et 17. märtsil olid eranditult kõik viimseni üles löödud.

Jah, 17. märts... Alati on nii, et kui ootad midagi väga kaua, siis lõppkokkuvõttes ei saa arugi, kui asi juba käes on. Vähemal või rohkemal määral suutsid abiturientid selle reedese päeva tundidest vabaks võidelda. Mina, õnnelik, kuulusin sellesse seltskonda, kes ei pidanud sel päeval üheski tunnis istuma ja sain rahulikult oma *beauty-sleep'i* teha.

Kella poole seitsmeks oli antud käsk kohal olla. Nagu tõelisele ballile kohane, saabusid enamik peole autodega. Veidi viivitusi ja umbes kell 7 algas ball kauaoodatud polo-

li kui ka järelejäänud edukaid päevi.

Ega ükski ettevõtmine pole nii kerge kui paistab, seega võeti kehakinnituseks istet ja valmistatud supused kadusid laualt hämmastava kiirusega, mis sest, et kleidid ei lubanud suurel määral kõhtu täita. Siinkohal pean mainima, et mul on tõesti kahju 19. sajandi naistest, kes pidid korsette kandma päevast päeva. Samas polnud ka poistel oma kinnitõmmatud kraedega lihtne õhtut mööda saata, aga noh, ilu nõuab ju ohvreid...

Lõpuks seadis end sisse ka bänd, esotsas Olav Ehalaga. Tantsupõrand täitus väga kiiresti, sest ega ballile istuma ei tuldud. Oli päris lõbus, sest bänd armastas väga rumbat ja fokstrotti, viimase kohapeal olid aga tantsutunnid poolikuks jäänud ning tantsupõrand oli avatud improvisatsioonidele. Kui aus olla, siis oligi tunduvalt lõbusam.

Mõne aja pärast võttis tseremooniameister ohjad jällegi oma kätte – algas rüütliturniir, kus iga laudkond pidi võistlustulle saatma ühe paari. Mõõtu võeti täpsusviskes ja armastuseavaldamises. Võitjateks krooniti Gerly ja Erki 12b klassist.

Taas vallutasid põranda tantsupartnerid. Ära sai tantsitud eelnevalt harjutatud kikkapuu ning perekonnavalski, mille-

ga kaasnes ka tohutult nalja, sest ruumi tantsimiseks lihtsalt polnud ning tõelisi valsisamme võis näha väga harva. Muidugi siis, kui me olime sell-est viimases

Ülimaitsev kook oli...

tantsus end näost punaseks pingutanud, teatati, et nüüd hakkab pildistamine. Need pildid tulevad küll veidi räsitud välja, ma arvan...

Pärast fotografeerimist toodi saali tort, mille lõikasid tükkideks prints ja printsess. Pärast tordisöömist hakkasid piduliste read järk-järgult hõrenema ning balli ametlik lõpuaeg nihkus veerand tundi ettepoole. 23.45 kuulutas tseremooniameistr balli lõppenuks.

18. märts, ilm on veidike soojem ja isegi päike paistab. Liiklus on oma igapäevasel tasemel ning vastutulijate näod ei peegelda ka midagi ebaharilikku. Mina aga viin oma kleidi tagasi laenutusse...

Praeguseks on jäänud kooli lõpuni vaid 80 päeva ringis, aga õhtu, mil sinnani oli 97 päeva, jääb veel kauaks meelde...

Meil oli poloneesi raskem versioon:)

12b. Et kõik oleks nii nagu peab, valiti ka tseremooniameister, kes balli ohjes hoiaks – Hendrik 12a.

Aga kes sellele ametlikule osale ikka mõelda jõuab, kui on vaja tegeleda niivõrd paljude tähtsamate asjadega – kleit/frakk või ülikond, mis vastaksid ka kõige nõudlikuma balli nõuetele. Tegelikult pole nende nõudmiste täitmine sugugi nii kerge kui esmapilgul tunduda võiks. Tütarlastel peaks kleit ulatuma maani ning poistel pole lubatud kanda smokingit. Proovi aga leida normaalne kleit, mis just sulle sobiks! Enamik võttis jalge alla

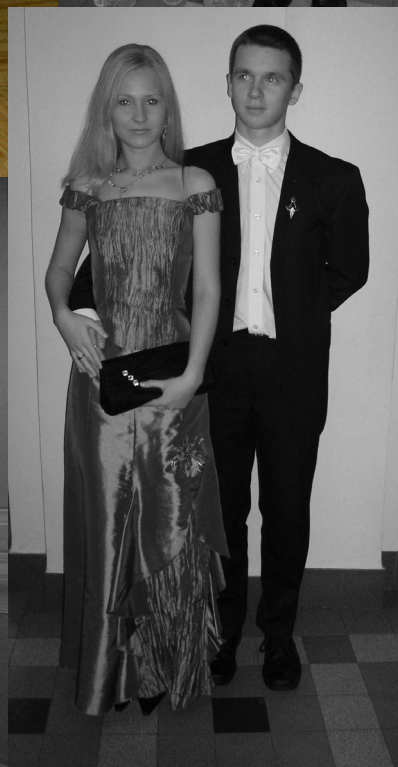
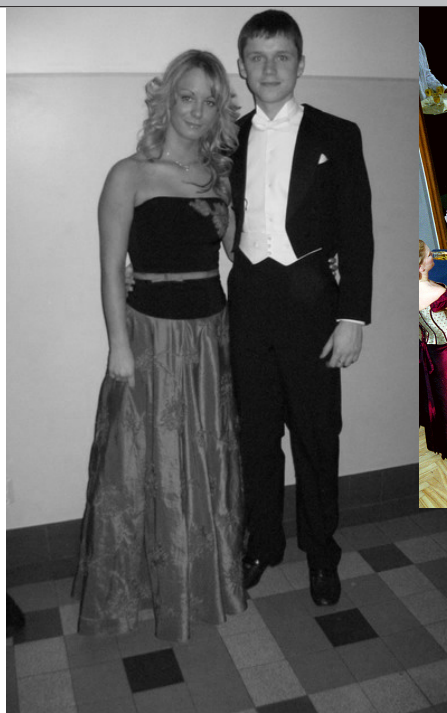
neesiga, mille nimel sai päris mitmed korrad pärast tunde kooli jääda ja samme õppida. Õnneks tuli esietendusel kõik peaaegu, et ideaalselt välja, mis sellest, et vahepeal samud ei klappinud ja mõni element meelest läks – need pisivead suudeti elegantselt ära peita.

Poloneesi lõppakordid, sügav kummardus kaasabiturientidele ja õpetajatele, avaluss, tseremooniameistri tervitussõnad, kus selgus, et kooli lõpuni on tegelikkuses jäänud vaid 97 päeva, ning šampusepokaalide kõla saatel sooviti üksteisele nii kena bal-

Peo tähtsaimad ninad

100 päeva ball Tallinna Realkool 121. lend 2006 a

100 päeva ball Tallinna Reaalkool 121. lend 2006 a

Mozilla Firefox

Lauri Vösandi
11a

Kuna piraatlus on meil siin Eestis üsna aktuaalne teema, siis selles teemas tahaksingi ma tutvustada ühte vabavaralist veebilehitsejat. Mozilla Firefoxi puhul on tegu ühe mugava, kiire ja täieõigusliku veebilehitsejaga. Firefox sisaldab endas hüplikak-

ente tapjat (ingl. k. popup killer), sakkide põhine lehitsemist (ingl. k. tabbed browsing) ja integreeritud otsingulahtrit.

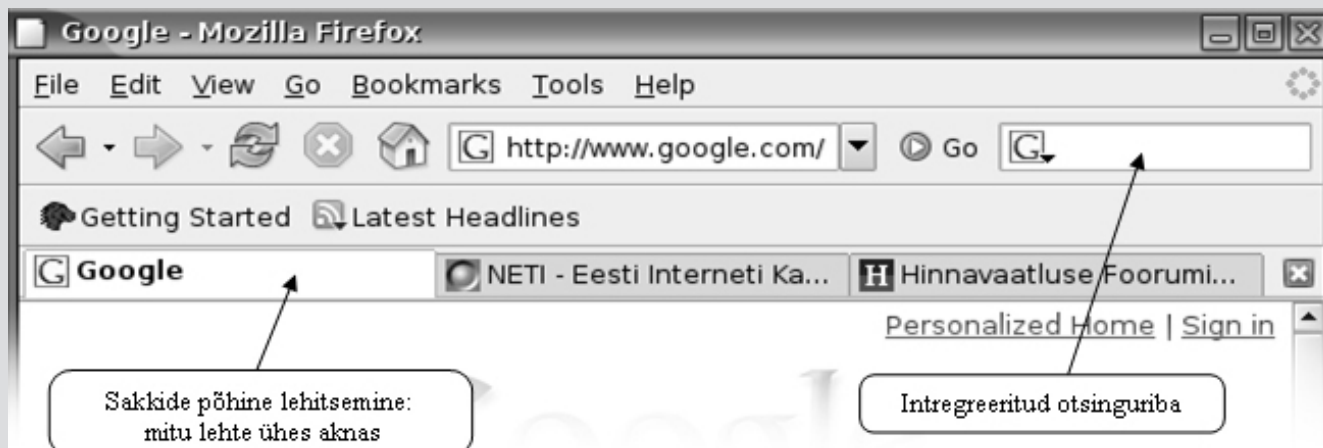
Põhiline erinevus teistest veebilehitsejatest seisneb Mozilla Firefox arendusmetoodikas. Firefox on välja lastud GPL, LGPL ja MPL litsenside kombinatsiooni all, mis tähendab kokkuvõttes seda, et Firefox'i lähtekood on kõigile kättesaa-

dav. See tähendab omakorda seda et Firefox'i saab igaüks omale internetist tõmmata, seda levitada ja modifitseerida. Koodi avatuse tõttu saab igaüks otsida vigu, neid parandada ning vastavad uuendused saata arendajatele. See tagab lühema uuendustsükli ja suurema turvalisuse kui kinnise lähtekoodiga ja kommertssuunitlusega programmidel.

Macromedia ning Sun on av-

aldanud plugin'id, mistõttu ei tohiks probleeme esineda ka Flash'i ning Java põhiste mängudega. Lähtekoodi avatuse tõttu toimib Firefox nii Windowsi, Linuxi kui ka Mac OS X peal. Tule proovi sinagi!

<http://www.mozilla.com/firefox/>

Aaandrus Veerpaluu, Andrus Veerpalu...

Indrek Benno
12b

On 12. veebruari hommik. Kooliõpilastele on see igati meeldiv aeg – pühapäeva hommik. Kella üheteistkümnest pöörasid ilmselt mõnedki (need, kes pärast laupäevast pidu ärgata olid suutnud) pilgud helesiniste ekraanide poole, kus võistlustulle astus “meie” Kiku. 40 minutit ootust tõi edu – Kristina võitis kulla.

Suures võidujoovastuses tekkis meile, eestlastele, koheselt mõte: “Tahaks veel!”. Kuid ees ootas järjekordne koolinädal...

Kohe esmaspäeval läksid lahti jutud, kuidas neljapäeval ja reedel tundidest kõrvale hiilida. Kuid erinevalt mitmetest eelnevatest kordadest oli õpetajate-otsustajate jäik vastuseis murtud ja juba viimasteks vahetundideks on selge: neljapäevaks ja reedeiks paigaldatakse aulasse suur ekraan. Kuigi uudist otsest ei reklaamita, levib uudis kulutulena. Jääb üle vaid oodata.

Neljapäeva hommikul tun-

dub, et on päev nagu iga teinegi, kuid mida aeg edasi, seda suuremat ootusärevust on tunda. 3. vahetunniks puhutakse elu aulasse sisse – telepilt suusatamisega tõmbab kui magnetiga kõiki läheduses viibijaid ja isegi need, kes tavaliselt olümpiale tähelepanu ei pööra, leiavad end

õige pea naiste 15km klassikasõitu jälgimas. Sõidu alguses lülitatakse ka igas klassis, kus vähegi inimesi on, sisse telerid ning nii jõuab iga suusataja jõupingutus ja kokkuvarisemine kogu reaalipere valvsate silmade ette.

Aula muutus aina rahutumaks. Eriti agaralt tegutsesid väsimatuid põhikooliõpilased, suutmata otsustada, millises nurgas koht sisse võtta ning kelle emotsioonid igale muutusele ekraanil olid eriti väljapaistvad. Ei saa mainimata jätta ka tulihingeliselt kaasa elavaid 12. klassi tüdrukuid. Mida aeg edasi, seda suuremaks muutus

rahvahulk aulas ja Kiku igat välksatust teleriekraanil saatis aina valjenev poolehoiukisa. Kui oli selgunud, et Kristina Šmigun on kahekordne olümpiavõitja, oli võidukisa saalis lausa kõrvulukustav. Mis suudaks meie rahvuslikku identiteeti veel rohkem tugevdada kui riigihümni kõlamine igas kooli otsas!

Eufooria vaibudes koristati aula ning asuti varmselt järgmist päeva ootama. Piisas vaid “reede” ütlemisest, kui muidu unistele nägudele ilmus ootusärev naeratus. Juba hommikul oli õhus tunda elektrit – kas ka täna? Kui ülekande alguseks oli aulasse veel päris vähe ini-

mesi kogunenud, siis peale Mongoolia-Brasiilia jms rajale asumist, täitus saal silmnähtavalt. Kuni ootamine tasus end ära – Veerpalu ja Mae valge suusariietus hakkas läbi tiheda lumesaju paistma. Palju ärevaid hetki, kisa, kaasaelamisi ja Lembitu Kuuse koomilisi kommentaare saabub lõpp – meie mehed tegid suurepärase sõidu. Võidukisa summutas meie aulas küll igasugused muud helid!

Need kaks päeva suurendasid igal juhul kooli ühtsust ning õpilaste austust õpetajatesse – lubati ju vaadata olümpiamänge, Kiku ja Andruse kullasõite!

Otsitakse uusi rebaseid

Mari-Ann Piht
10b

Juba minuteid enne üheksat, mil pidi algama registreerimine, oli koolimaja rahvast täis. Igast ilmakaarest kohale sõitnud üheksanda klassi õpilased olid siin, et panna proovile oma teadmised matemaatika, füüsika ja emakeele vallas selgitamiseks välja need 150 õpilast, kes pääsevad vestlusele.

Esimesel korrusel tegelesid usinad 10c klassi õpilased katsetajate registreerimise ja nende klassidesse jagamisega. Iga väikese laua taha jätkus vonklevat järjekorda pikaks ajaks. Edasi liikusid üheksandikud klasside juurde. Õiget kohta otsides piilusid mitmed ühe ja teise nurga taha, kuid lõpuks leidsid kõik õige koha üles. Kasutuses oli suur osa teise ja kolmanda korruse klassidest, kuhu olid 10b klassi õpilased laudadele kleepinud

väiksed sildikesed koodidega. Nüüd seisid või istusid katsetajad koridorides, suurel enamusel näpus füüsika vihikud, mida korduvalt läbi lapati. Seintelt kajas vastu jutumüra kui sõprade seltsis asju üle korراتi või niisama lobiseti.

Kell 9.45 hakati õpilasi klassidesse lubama ning kell kümme võis töö alata. Mõnikümmend minutit enne seda kui kell sai 11, viis 10b klassidesse füüsika ja emakeele ülesanded

ning korjas kokku katsetajate koodikaardid, mis järgmiseks viidi 10c kätte, kes need veelkord üle kontrollis ning viis hiljem 10a kätte, kelle ülesandeks jäi nimede arvutisse trükkimine.

Üheksandikud samal ajal hiiglasid rohkem või vähem oma teadmistega, mis tagavad või ei taga neile pääsu vestlusele. Eks aprillikuu peab näitama, kellest saavad meie uued kooliõed ja -vennad.

Teater on hea, kui ta tekitab hea tunde

Rebeka Pöldsam
10c

Enne kevadvaheaega oli koolis emakeelepäeva puhul teatrinädal ja teatriviktoriinid, mille võitsid oma kategooriates:

- 5.-7.klass - 7a (Kai Sarv, Hedo-Hell Sinijärv, Maarja-Liis Lemba)
- 8.-9.klass - 8a (Marten Esko, Maret Mikk, Meri-Kris Jaama)
- 10.-12. klass - 12b (Maria Jõela, Triin Hallas, Tõnis Parksepp).

Palju õnne!

Teatrinädalal esitasid näidendite lühiversioone 11. ja 12. klassid, kes täitsid kolme päeva jooksul kuue tunni alguse lõbusate hetkedega, lisaks teatritruppidele ja mälumängudele korraldasid õpetajad ka klassides üht-teist, näiteks tuli kirjutada alustekstist lähtuvalt välja dialooge. Nädala üldeesmärk oli aga teadvustada õpilastele, et näitemäng ei pea olema elitaarne kunst, see ei vaja erilisi tingumusi ega tohutuid materiaalseid ressursse ettekandmiseks.

Esimesena astus ette 12a A.H.Tammsaare "Juuditiga". Teema oli avatud huvitavalt ja tabavalt. Ehkki etendus oli väga lühike, tekitasid süntesaator-orel ja kilekotid peas, ringis kõndimine väga sarnast meeleolu näidendit lugedes tekinud meeleoluga.

Eduard Vilde "Pisuhänna" ainetel valminud näidend (12c) oli avatud äärmiselt aktuaalses võtmes – "Kord Vestman all ja Piibeheht peal, kord Piibeheht all ja Vestman peal!" Kõige teravmeelsem koht oli lõpus, kui papp ennustas Ain Hanschmidt

11c "Libahunt"

sündi, tänu kellele saab rikaste elu olema tulevikus taas hea.

Oskar Lutsu "Kapsapea" ainetel oli 11b klass lavastanud lühiversiooni, kus naabrid Nunu pärast tülli lähevad. Kõvasti oli vaeva nähtud kostüümidega – tüdrukutel olid rätikud peas, valged kampsunid ja seelikud seljas. Vürtsi lisas veel kõva viinavõtmine.

August Kitzbergi "Libahunt" (11c) oli lahendatud geniaalselt. Esiteks oli tunda kerget mässu kooli teemadel, nimelt enne etendust seisis osa klassist teise ja kolmanda korruse vahelisel trepil siltidega 'Ei füüsikalaboritele!'; 'Kütke koolimaja soojaks!' ja 'Kool on äge, peale selle olid nad kokku pannud pinkidest ilusa lavakujunduse. Mehhiko seebi ja 19. sajandi jandi vahepealne lahendus oli tõeliselt lõbus. Mari seletas Margusele, et Tiina on ju libahunt ja heitis Margusele veel ette, et, sellised sulle meeldivadki, jah? Ta ei ole ju tüdruk, ta on libahunt!', mispeale salkus parukaga Tiina ütles: "Ma ei ole mingi libahunt, ma olen puhast tõugu ja mulle meeldivad üldsegi tüdrukud!"

Eduard Vilde "Vigased pruudid" (11a) oli algusest lõpuni väga naljakas. Üldiselt olid poisid väga täpselt aru saanud, kuidas tüdrukud end ülal peavad ja omavahel suhtlevad.

Teatrinädala lõpetas William Shakespeare'i "Hamlet" (12b). Etendus oli seotud Realkooli 100 päeva balliga ja pop-bänd Ursula lauluga. Lavapaik oli valitud väga nutikalt, sest Hamleti mõrv nägi pärastlõunase päikese valguses ülimalt ilus välja, oma osa lisas midugi ka rapiir, millega Hamlet tapeti.

Tore oli saada vaheldust tavalisse kooliellu, sell-e pärast tegin intervjuu ürituse korraldaja, õpetaja Kristi Koiduga.

Kust tuli teatrinädala idee?

Eelmisel aastal oli „Noor-Eestiga“ seotud nädal, kus näidati lühifilme. Mõtlesin, et kuna on teatriaasta, siis seekord võiks olla teatriga seotud nädal. Ühel päeval küsisingi oma klassi käest, mida nemad tahaksid emakeelepäeval teha, ja mulle vastati, et võiks teha midagi lõbusat

ja tobedat. Siis tekkiski mõte, et kui üks klass peab näidendit tegema, siis lõbus on see nagunii, ja tobe ka, sest aega on väga vähe.

Valisime õpetaja Aavastega välja need näidendid, mis sajandi algusega kõige paremini kokku läksid, ja panime sinna juurde veel kaks näidendit, mille seotusest eesti teatriga inimesed võib-olla esmapilgul aru ei saanud. Üks oli "Hamlet", millega Estonia teist korda avati (ehk

11b "Kapsapea"

uue maja esimene lugu), ja "Vigased pruudid", mida inimesed peavad näidendiks, aga mis tegelikult oli Vilde versioonis ikkagi jutustus. Kui näidendid olid välja valitud, võtsid õpilased loosi ja lavastamine võis alata.

Kas te olete ise ka kuidagi teatriga seotud?

Jah. Käisin kunagi oma kooliajal 4 aastat Ugala teatristuudios. Ülikoolis tahtsin eesti keele ja kirjanduse põhiala juurde võtta näitejuhtimise lisaeriala, aga kultuuriteaduskonnas toimusid mõningad suunamuutused. Siis ma õppisingi paar aastat lisaerialana hoopis teatriaialugu (mis ei olnud sugugi vähem huvitav), aga kurioosum oli selles, et me ei saanudki paberit, kuna kõiki ainekavas ettenähtud aineid ei jõutud ettenähtud ajaga meile anda.

Mis oli esimene mälestus teatriga?

Ma mäletan seda, et mu ema oli suviti laagriülem ja olin 4-5aastase-na kaasas, kui käidi nukuteatri juures etendusi vaatamas. Kuna mu ema tegi ka näiteringi, siis osalesin seal, mingit päkapikku tegin. Näiteringis hakkasin käima umbes esimeses klassis. Ütleme, et suurema osa oma kooliajast olen ma mingil määral teatriga seotud olnud.

Mitte ainult teater?

Kui ma teatriga väga aktiivselt ei tegele, siis tantsisin. Kõigepealt rahvatantsu, edasi võistlustantsu ja kaks aastat oli ka oma tantsutrupp (see oli veel esimestel õpetaja-aastatel Viljandis). Nüüd olen umbes pool aastat flamencoga tegelema, soovitan soojalt!

Võib jääda küsitavaks, miks ma üldse eesti keele õpetaja olen. Tegelikult on asi nii, et kõige enam

olen siiski huvi tundnud kirjutamise ja lugemise vastu. Just sellises järjekorras. See tingis ka erialavaliku. Lapsena oletasin, et minust saab kas tantsija, näitleja, detektiiv või kirjanik. Ning kuna olen jõudnud sellisesse auväärse vanusesse, siis paistab, et loetlust vaid viimane on veel tõsiseltvõetav.

Kas soovitate hetkel mõnda näidendit?

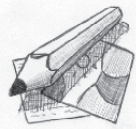
Oojaa, Draamateatri "Julia", ma olen vist selle suurim fänn - 8 korda vaatamas käinud. Siis soovitaksin Linnateatri "Tõde ja õigust" (nii 2. kui 4.). Kui Ugalasse satute, siis „Koturnijad“ on väga hea. Ja 7. klass soovitas NO99 "Nafta", ise pole veel näinud, aga soovitajad olid väga usaldusväärsed.

Mis teeb teatri heaks?

Teatri juures on minu jaoks oluline just meeleolu tekitamine.

Agaga konkreetsemalt rääkida, siis väga hea on see etendus, mis jääb meelde ja tajun seda veel mitu nädalat.

Kolm lolli Absurd tagamõttega ühes stseenis

Kolm inimest, istuvad kõrvuti köögi-
laual.

- 1: Ei-ei
- 2: Oo-ei
- 3: Äkä

Vaatavad üksteisele otsa ja siis kõrvale,
selja taha ja lakke.

1: Me ei plaaninud seda ju üldse nii, üldse
nii polnud ette nähtud, kõik läks valesti.

2: Me alati kartsimine, et võib valesti minna,
aga et nii viltu kisub...

3: Mhmh.

Vaatavad üksteisele otsa ja siis kõrvale,
selja taha ja lakke.

1: Lumi tuli liiga vara maha, me tead-
sime, et lumi tuleb talvel maha, aga keegi
ei ennustanud külmade saabumist enne
täiskuud.

2: Kui keegi isegi ennustas, siis meie ei
kuulnud, meie ei teadnud, meile ei öelnud
keegi, ärge süüdistage meid !

3: Pole süüdi !

Kõik kolm aevastavad järjest.

1: Me päästisime, mis päästa andis...

2: Oma kätega tassisime pinnast sooja...

1: Aga muld oli külmunud ja meil pol-
nud labidaid...

2: Siis me ehitasime klaasist kupli ja pa-
nime elektripirni päikeseks...

3: Mina soendasin fooniga...

Hõõruvad käsi kokku, et sooja saada.

2: Pärast sõneldi, et me ei pingutanud
piisavalt. Öeldi, et sellise kaaluga ülesande
oleks võinud kellelegi pädevamale anda.

1: Linnas kutsuti meid kolmeks lolliks.

“Mis te võitlete tuuleveskitega?” küsiti ja
pakuti lohutuseks õunu.

Aga meie ei andnud alla. Läksime alati
vapralt koju ja töötasime suure innuga
hilise ööni.

3: Mõnikord hommikuni

1 ja 2 hammustavad kumbki suure tüki
õunast, 3. hammustab sidrunit, kirmpsutab
nägu, viskab sidruni minema.

1: Kui miinuskraadid veelgi suurenesid,
otsustasime maja veidi nihutada, et kup-
pel elutuppa jääks.

2: Meil pole ju suur elamine, seda veidi
vedada polnud raske.

3: Mina saagisin põrandasse augu, muidu
oleks põrand kupli ära lõhkunud.

1: Ainult vundament jäi nihtamisel va-
nasse kohta ja maja ei pidanud enam ül-
dse sooja...

1: Seejärel tuli linnavalitsusest kiri, mil-
lega määrati meile arhitektuurimälestise
loata ümberpaigaldamise ja kultuuriväär-
tuslike põlispuude harvendamise eest
trahv.

2: Ähvardati, et võetakse elekter ära.

3: Me panime ukсед kindlalt lukku, et
keegi võtma tulla ei saaks.

1: Ikka võeti ära.

Võtavad välja küünlad ja süütavad need.

3: Siis tuli kevad.

2: Ja kuppel sulas koos jääga ära.

1: Kupli all hakkas rohi kasvama, aga see,
mida meie ootasime, jäigi tärkamata

3: Nii, kuidas külvad nii ka lõikad, olete
ju kuulnud sellist vanasõna.

2: Tuli välja, et meie polnud. Me olime
unustanud külvata...

1: Koos taanduva lumega sulas maa ja
elutoa põrand vajus paigast ära. Seemned
olid uppivajunud kirjutuslaua kolmandas
sahtlis koos vanade ajalehelõigetega.

Ohkavad

3: “Kes kannatab, see kaua elab,” ütles üks
teine vanasõna.

2: Ja meie oleme teadupärast väga kan-
natliku loomuga.

1: Eks me siis püüa järgmisel aastal meeles
pidada, et sügisel tuleb käed ikka mullaseks
ka teha.

2. Küta palju
jaksad, ikka ei
mingit kasu.

3: Terve metsat-
uka kütsime ära,
õunapuud ka aiast,
ainult kreegipuu
jätisime alles, sest
see hoidis maja
ümber kukumast.

EESRIIE

Kertu Rakke nimeline
absurdiluulerühmitus

Kümme kasulikku nõuannet põllumeestele.

Esimene õppetund:

Ära pilla arbuusi lõhki trepi peale!

Kõik kleepub ja herilased tulevad.

Teine õppetund:

Ära koonda kõiki sõnu ühele reale,

Tühjale lehele laiali nad mahuvad.

Kolmas õppetund:

ETV kultuuriteated annavad aimu kultuurisündmustest.

Neljas õppetund:

Põllutööriistad kannavad kannavad mulda

eelmise aasta põllukülmumistest.

Viies õppetund:

Jaapanis tehakse kõige paremaid õudusfilme,

Nagu näiteks see, kus see väike tüdruk kaevust tuli.

Kuues õppetund:

Eesti suusatajate naiskond ei võida teatesõidus.

Seitsmes õppetund:

Ilusa rütmi ja kauni riimiga luultusi on

väga keeruline kirjutada nii, et nad labaseks ei muutuks.

Kaheksas õppetund:

Vaata: õppetund number üks.

Üheksas õppetund:

Koduse tööna tuleb igapähe kirjutada eestikeelne eurolaul.

Kümnes õppetund:

Maailmavalulisust lisavad sõnad:

“puiestee”, “rööki”, “sünkjas”,

“masendus”, “masendav”, “ronkjas”,

“vaglad”, “vanglad”, “koolera”,

“kasuema”, “pohmelus”, “tühjus”.

Siim

Konkurss

Reaali Poiss kuulutab välja arvamusoomingu
konkursi. Kui sul on midagi öelda sind ümbritseva
kohta, siis haara pastakas ja pane kõik kirja.

Oma mõtteid ühiskonna, kooli, inimsuhete ja kõige
muu intrigeeriva kohta võid avaldada mistahes vormis
– kirjuta essee, luuletus või hoopis absurdinäidend.

Tõid hindab erisuguste rollidega isikutest koosnev
žürii ning parimad avaldatakse Reaali Poisis.

Sul on midagi öelda? Ära kardata, ütle, mida mõtled!
Tööde esitamise tähtaeg on 1. mai.

Arvamusoomingut saada aadressile reaali.poiss@real.edu.ee või too IV korrusele Reaali Poisi toimetusse.

NB! Ootame hea meelega tõid nii õpilastelt, õpeta-
jatelt kui ka lastevanematelt.

Mis on vabadus?

Palusime 2a klassi väikestel poistel-tüdrukutel kirjutada teemal "Mis on vabadus?"

Siin on mõned paremad lood.

Vabadus on see, kui sa ei pea jagama teiste riikidega oma riiki. Vabadus on see, kui sa oled vaba. Maailmas paljud riigid pole vabad, seepärast on nendel riikidel raskem kui nendel, kes on vabad. Ma tahan, et Eesti oleks suurem. Ja et oleks inimesi rohkem.

Andreas Kübar

***

Vabadus on jõuline ja ilus asi. Eesti oli kunagi ammu Venele alluv. See tähendab, et Eesti ei olnud vaba, vaid pidi Vene riigi kohustusi täitma ja ei saanud ise midagi otsustada. Vene tahtis sellepärast Eesti vallutada, et ta asub mere ääres ja et Eestil on palju väga häid sadamalinnu. Pärast Teist maailmasõda jäi eesti Vene valitsusesse. Vabadus on selline asi, kui riik on vaba ja tal pole kohustusi. Eesti läheb eurule ja see tähendab, et Eesti astus natosse. Meie meelest pole see väga õige, kuna Eestil on jälle kohus midagi teha. Aga õnneks oli see parem, kui Venele alluv olla. Aga vabadus on väga jõuline ja tugev, seda ma jutu alguses juba ütlesin.

Roberta Mark

***

Vabadus on inimeste suhtes üks ja riigi suhtes teine. Inimeste jaoks näiteks puhkus, aga riigi jaoks on see vabadus teistest riikidest. Eesti on iseseisev riik ja ma arvan, et see tähendabki Eesti jaoks vabadust. Aga kas meie isamaa, see väike Eesti, on enam iseseisev riik? Me läksime natosse ja me läheme ka üle eurule, mõelge järgi. Mina ei taha näiteks eurot. Aga minu arust võiks olla nii, et me võime natosse minna, aga mitte üle eurule, meil on oma raha, mille peal on meie kuulsad näod. Mina aga ütlen ei eurule ei. Praegu me võime veel vabad olla, aga enam mitte kauaks.

Greetel Joanna Võrk

***

Vabadus on see, kui sa oled vaba inimene. Ei pea tööl ega koolis käima. Meie riik on ka vaba. Riigi vabadus tähendab, kui keegi ei valitse teise riigi üle. Eesti sai teist korda iseseisevaks riigiks 1991.

Raul Eerik Traks

***

Vabadus on sõna, mis tähendab, kui maa on vaba või inimene on vaba. Kui Hitler hakkas ründama, siis see Hitler Keila-Joanna juures tegi ühe laagri, aga seal oli päris palju valvureid, inimesed ei saanud välja ja Tallinn oli peaaegu tal käes, aga ta tappis ennast ära. Tal oli peaaegu Tallinn käes ja Tallinnale

tuli appi Venemaa ja aitas ja siis oli niikuinii Tallinn kinni, aga Tallinn sai lahti ja Eestimaa võttis lipu välja.

Edvard Ehiloo

***

Vabadus on see, kui näiteks keegi panna tuppa kinni, siis ta pole vabaduses niikaua, kui ta sealt välja lastakse. Ühe riigi jaoks tähendab see hoopis midagi muud, ühe riigi jaoks on vabadus väga tähtis. Sest kui riik ei ole vaba, siis kuulub ta mingi teise maa alla. Ja et üks teine riik enda maa alla saada, tuleb tal läbi rääkida või sõdida. Eesti riiki on tahtnud endale rootslased, taanlased, sakslased, venelased. Esimene Eesti lipp tehti aastal 1884. Ja nüüd sai jutt läbi.

Agnes-Gertrud Aavaste

***

Vabadust saab mõõta kahte moodi. Üks mood neist on selline, et inimene on vaba, näiteks mõned inimesed on vanglas ja kui nad välja saavad, siis on see vabadus ja teine mood on riikide vabadus, see tähendab, et kui on sõda ja mõni kiik saab vastasest jagu, siis ongi see riik vabaduses. Minu meelest on vale, et Eestisse tuleb euro. Eesti riigi sünnipäev on 24. veebruar, eesti riigilipu värvid on sinine, must ja valge. Eesti veel üks tähtpäev on Jõulud 24. detsember. Eesti riik sai vabaks aastal 1991/1992. Eesti riik on olnud 15/16 aastat vaba. Kõik suured riigid tahavad Eesti maad vallutada, sest Eestis on palju merd ja metsa.

Karl-Erik Lett

***

Minu meelest on vabadus see, kui sinu armas eEesti riik ei kuulu teistele riikidele. Eesti on kuulunud paljudele riikidele, näiteks Venemaa. Eestil on väga ilus lipp. Lipuvärvid on sinine, must, valge. Kas sina, kallid eestlane, tahaksid olla eurodes? Mina ise tahaksin jääda kroonidesse.

Paula Aigro

***

Vabadus on see, kui üks riik ei ole teise riigi valitsuses. Vabadus on rahu ja vaikus. Vabadus on ilus asi: ei toimu sõda, keegi ei saa sõjas surma, inimesed saavad rahus elada. Eesti on rahulik ja vaikne maa, Eestit ei saa enam vallutada. Eesti on rahuliku ja hea koha peal. Vabadus on ka see, kui iga inimene saab rahulikult elada ja ei pea kedagi teenima. Eesti riik ei ole teenimiseks, eesti riik peab olema vaba igast kurjusest. Eesti vabadus peab kestma igavesti.

Riina

Õpetajate killud:

Õp. Kristi Koit:

“3 kommunismi võitu: vähevõitu, kallivõitu, sitavõitu.”

Õp. Kerli Kupits: Trambib...”Kas te saate aru – ma olen sellega juba oma kingad ära löhkunud!”

Õp. Tairi Tamme-Amjärv:

Õpilane: “Kas sellest käekirjast peab aru saama vä?”

Tairi: “Welcome to my world!”

“Seksuaalenergia on väga suur energiakogum.”

“Ilmalik armastus on ikka täitsa patt! Et läbi lina tuleks nagu asja teha.”

“Siis, kui sõda on, siis asjad kaovad.”

“Vaadake seda hobust - ta tõepoolest on hobune!”

Õp. Aita Ottson:

“Kui jumala abiga oleme teada saanud, et 90° puhul on koosinuse väärtus null...”

“Mõtlemine ei ole keelatud.”

“Kord olen sellega juba ajalehte sattunud, et ainult riigieksamist räägingi.”

Õp. Lee Mets

Õpilane: “Kas nad komavigu ka arvestavad?”

Õp. Lee: “Äkää!”

Õp. Erkki Otsman:

“ATP - see on õp. Polma lemmiklaps.”

Õp. Nora Mals:

“See seudeprotsess on teil praegu lausa silmaga nähtav.”

“Lauri, kui ma nüüd lükkan siit laua eest ära ja tulen, siis ega sinust väga midagi järgi ei jää.”

“Küll teie klassi on ikka õnnistatud kujudega! Võta üks ja viska teist! Ma tahaks ühe kuju kohe klaasi alla panna ja raha eest näidata.”

Õp. Silvia Mumma:

“I’m even dressed in red and you can’t see me. Shame on you!”

Tõsta ette parem käsi...

PEK

Märtsikuu ühel neljapäeval sai kuulda jällegi tantsumuusikat, ühesõnaga toimus järjekordne võimlemispidu. Osalisi oli igast põhikooli klassist, kõigil valitud popp muusikarütm ja veel popimad kostüümid. Milline rõõm!

Ei puudunud sel aastalgi nõukoda: Sabine Karoline Karu (PEK-i liige), Krete Jalakas (Reaalkooli õpetaja), Marii Viira (tantsija, koreograaf). Nõukoda leidis iga truppi puhul nende tugevused ja need said ka ära märkimist autasustamisel. Nõukoja liige Marii pani südamele, et järgmine aasta pööraksid noored tantsuloojad rohkem tähelepanu tantsu sisule, mida tahetakse öelda ja kas selleks on ka sobiv muusika

olemas.

I koht- 9c (Kristiina, Kaidi, Triin, Kerttu)

II koht- 6a (Ulla-Mari, Kristiina, Carolin)

III koht- 5b (Laura, Eliis, Geyt, Helena)

Palju õnne võitjatele!

Kesklinna kaunitari toetasid:

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 2 (64) veeb-märts 2006

peatoimetaja
toimetajad

Karin Volmer 12b
Maili Madissoon 11b
Siim Tõniste 12b

veebileht ja korrektor
toimetaja ja küljendaja

Kristen Kaasik 11b
Janika Leisalu 11b

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-12 lehekülge ning on tasuta.

Veebileht: <http://rp.real.edu.ee>

Ühendus: reaali.poiss@real.edu.ee